

Спасителя, казали Му за просбѣ-тъ на сотника и притурили още отъ себе: „той е достоинъ да Му сторишь тажъ милость, зачтото обыча народа ни и созида за насъ синагогѣ.“ Иисусъ Христосъ отишълъ съ нихъ и намиралъ ся вече близу при къщѣ-тъ на сотника. Тогава той испратилъ до Него свои-тъ пріятели, а послѣ отишълъ и самъ и казалъ: „Господи, не труди ся да идешъ Самъ; азъ не сжмъ достоинъ да влѣзешъ подъ моя покровъ; по тжсъ причинѣ азъ самъ не считахъ себе си достоинъ да дойдѣ до Тебе; но кажи еднѣ само думѣ—и болника-тъ ми ще оздравѣ. Самъ си азъ ако и да сжмъ человекъ подъ власть, но имамъ человекъ подъ мое началство, които ми ся покоряватъ и правятъ всичко, что да имъ заповѣдамъ.“

Като чулъ това, Иисусъ Христосъ ся зачудилъ и, като ся обърнулъ камъ народа, който ся былъ събралъ около Него, казалъ: „увѣрявамъ вы, че такавѣ вѣрж не намѣрихъ и въ самыя Израиль! и казвамъ ви: мнозина отъ Востокъ и Западъ ще дойдѣтъ и ще участвовать въ радости-тъ на царство-то небесно, наедно съ Авраама, Исаака и Іакова. а сынове-тъ на царство-то (сирѣчь: Израилтяне-тъ) ще бѣдѣтъ изгонены въ темнотѣ кромѣшнѣ, тамъ ще бѣде плачь и скръцаніе съ жбы-тъ.“ Послѣ като ся обърнулъ камъ сотника, казалъ: „иди, ще ти бѣде по вѣрж-тъ ти.“ Въ сщія часъ болника-тъ совершенно оздравѣлъ.

ГЛАВА XXVII.

Исцѣленіе-то на разслабленныя.

Подирь чудесно-то исцѣленіе на слугѣ-тъ сотниковъ, стекло ся до Иисуса Христа множество народъ. Испълнилъ ся не само всякыя-тъ домъ, въ който живѣялъ Той, но още и около дома стояло много народъ.

Иисусъ Христосъ такожде поучавалъ и дома си. Той